

pension af dyrtidsreguleringen, der skete efter lov nr. 230 af 2. juni 1977 kun vedrørte arbejdsvederlag og derfor ikke har fundet anvendelse på omkostningsandelen.

Den ferieforlængelse, der er et modstykke til suspensionen af de to dyrtidsportioner, jfr. § 7 i lovforslaget om forlængelse af kollektive overenskomster og aftaler m.v., overføres til landsoverenskomsten om almen lægegerning, jfr. § 1, stk. 1, litra a. De tre speciallægeoverenskomster, jfr. § 1, stk. 1, litra b-d, indeholder ikke regler om ferie, og forbedringer af reglerne om ferie finder derfor ikke anvendelse på disse overenskomster.

Efter §§ 9 og 10 i lovforslaget om forlængelse af kollektive overenskomster og aftaler m.v. oprettes paritetisk sammensatte nævni, der i tilfælde af uenighed mellem parterne skal træffe afgørelse vedrørende visse spørgsmål om ændringer i overenskomster og aftaler i forbindelse med forlængelsen. Det foreslås, at disse spørgsmål for så vidt angår sygesikringens lægeoverenskomster afgøres efter de regler, som overenskomsterne indeholder om afgørelse af uenighed mellem parterne.

Der er i alle 4 lægeoverenskomster en undtagelse fra overenskomsternes almindelige bestemmelser om opsigelse: såfremt der ved ændring af lovgivningen om priser eller avancer eller lovgivningen, der regulerer arbejdsmarkedets forhold, gribes ind i honorarfastsættelsen efter overenskomsterne, kan overenskomsterne opsiges med kort varsel. For landsoverenskomsten om almen lægegerning gælder herudover den undtagelse fra overenskomsternes almindelige bestemmelser om opsigelse, at overenskomsten kan opsiges med kort varsel, hvis

der ikke kan opnås enighed om aftaler efter overenskomstens bestemmelser om regulering af størrelsen af basishonoraret og antallet af læger under hensyn til udviklingen i arbejdsbyrden, som den kommer til udtryk i sygesikringens regnskaber. Det foreslås, at de nævnte regler om opsigelse med kort varsel ikke kan benyttes i den periode, hvor overenskomsterne forlænges efter dette lovforslag.

Til § 3

Når man i relation til forlængelseslovgivning sidestiller sygesikringens lægeoverenskomster med kollektive overenskomster om løn- og arbejdsforhold, kan man ikke – som hidtil – i relation til prislovgivning betragte overenskomsterne som overenskomster med selvstændigt erhvervsdrivende.

Bestemmelsen indebærer, at honorarerne efter sygesikringens lægeoverenskomster med virkning fra lovens ikrafttræden på ny vil blive reguleret efter overenskomsterne, og lægerne vil herunder – også med virkning fra lovens ikrafttræden – få de ca. 0,4 pct. de som følge af prisstoploven fra september 1978 har fået mindre end de ville have fået efter overenskomsternes bestemmelser, jfr. herom i de almindelige bemærkninger.

Til § 5

Landsoverenskomsten om almen lægegerning er af Praktiserende Lægers Organisation opsagt til ophør pr. 1. april 1979. De tre speciallægeoverenskomster er ikke opsagt.